

РЕШЕНИЕ

№ 4264

гр. София, 29.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 02.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **1983** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на 54, ал.6 от Закона за кадастъра и имотния регистър във вр. чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на С. Н. Б. против заповед № 18-10903/10.11.2020г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър (СГКК) – С., в частта на заповедта, с която е отказано изменение в кадастралната карта и кадастралните регистри съгласно скица – проект от 17.03.2020г. Нередовностите на първоначалната жалба са отстранени с последваща молба на жалбоподателката от 02.04.2021г. Ответникът и заинтересованите страни (ЗС) В. В. М., В. М. Х. М., Х. М. Х. М. и Е. В. М. чрез процесуалните си представители изразяват становище за недопустимост на жалбата, а по съществуто ѝ я намират неоснователна. ЗС [фирма] моли жалбата да бъде уважена. ЗС Р. Х. П., Ж. К. П., Л. Х. И., Б. С. Б., М. Х. Г. и Столична община чрез кмета на район „В.“ не изразяват становище относно допустимостта и основателността на жалбата.

След като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, съдът в настоящия състав намира, че жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Производството пред административния орган е образувано по заявление на ЗС [фирма] (л.84 от делото) с вх. № 01-104711/26.02.2020г. на СГКК – С., за нанасяне на настъпили промени в кадастралната карта и регистри (КККР) за имот с идентификатор 68134.1891.176. С горепосочената заповед в оспорената ѝ част на

основание чл. 54, ал. 4, във вр. с ал. 3 от ЗКИР, във вр. с чл. 59, ал. 1 от АПК и чл. 70, ал. 4, предл. второ от Наредба № РД-02-20-05/15.12.2016г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри (Наредбата) е отказано исканото изменение в КККР на [населено място], одобрена със заповед № РД-18-69/14.12.2010 г. на изпълнителния директор на АГКК, с последно изменение, засягащо сградата от 15.10.2018 г., съгласно скица-проект № 15-266208/17.03.2020 г. С това е отказана промяна в границите на поземлен имот (ПИ) с идентификатор 68134.1891.176 с поземлени имоти с идентификатори 68134.1891.1091, 68134.1891.1090 и 68134.1891.180, 68134.1891.176 в съответствие с границите на УПИХІV-176, кв. 20 по действащия регулационен план на местност „Ц. Б. Ш“, одобрен с решение № 89 по протокол № 23/19.03.2001 г. на СОС. Отказът е мотивиран със съображения, че срещу изменението е постъпило възражение рег. № 02-369/10.04.2020г. от страна на ЗС В. М. Х. М., Х. М. Х. М. и Е. В. М., собственици на ПИ с идентификатор 68134.1891.180. От приложените към заявлението Комбинирана скица и извадка от подробен устройствен план (ПУП), одобрен с горепосоченото решение на СОС от 19.03.2001г. се установява, че югоизточната граница на УПИ Х.-176, кв. 20 в по-голямата си част се припокрива с границата по кадастралната карта. В обяснителната записка към проекта е посочено, че тази граница съвпада с изградената на място масивна ограда. Административният орган взел предвид, че съгласно чл. 20, ал. 2 от Наредбата, разликата в площта на имота, записана в кадастралния регистър на недвижимите имоти и в документа за собственост, не се счита за грешка и не е основание за изменение на кадастралната карта, ако грешките в абсолютното положение на подробните точки от границите на имота и грешките в контролните дължини отговарят на изискванията по чл. 18, ал. 4 или 5 от Наредбата. Наред с това, от регулационния план и представените от ЗС скица № АБ-4091/1994г. и скица № 94-В-623/04.10.2005г. се установява, че границата между УПИ Х.-176 и УПИ Х.-180 представлява трайна ограда и подпорна стена с отразена денивелация. Поради това приел, че възражението в тази му част е основателно и искането за изменение на югозападната граница на ПИ с идентификатор 68134.1891.176 е неоснователно.

В производството пред съда не бяха установени обстоятелства, различни от възприетата от административния орган фактическа обстановка. Установява се от скица № 42182/20.12.2011г. на СГКК, че жалбоподателката е записана за собственик на ПИ с идентификатор 68134.1891.1090, с площ 476 кв. м. Прието е заключение на съдебно-техническа експертиза, което съдът в настоящия състав възприема като обективно, компетентно и съответно на обстоятелствата по делото. Вещото лице посочва, че изчислена по формулата, установена в чл.19 във вр. с чл.18 от Наредбата, допустимата разлика при определяне на площта на ПИ е 8,72 кв. м. В случая, разликата в площта на ПИ 68134.1891.1090 по документ за собственост и по скица след промяната е 4 кв. м. и следователно, по-малко от допустимата. Съгласно чл.20, ал.2 от Наредбата, тази разлика не се счита за грешка и не е основание за изменение на кадастралната карта. След като в случая не са били налице предпоставки за изменение на последната, административният орган е длъжен да постанови отказ по искането в тази част.

Предвид изложеното и като прецени законосъобразността на оспорения акт съобразно чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че отказът е постановен в установената форма от компетентен орган. При това не са допуснати съществени

нарушения на административнопроизводствените правила и заповедта в оспорената част е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.4 АПК разноските остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъде уважено искането на ответника и на ЗС за възстановяване на направените разноски. Установява се размер на последните съответно: 900 лв. – платено възнаграждение за адвокат от ответника, съгласно представено платежно нареждане; същата сума, платена от ЗС [фирма], съгласно отбелязването в представения договор за правна защита и съдействие; 500 лв. – хонорар за адвокат, платен от ЗС Х. М., В. М. и Е. М. съгласно отбелязването в представения договор за правна защита и съдействие.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Н. Б., с ЕГН [ЕГН], против заповед № 18-10903/10.11.2020г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – С., в частта на заповедта, с която е отказано изменение в кадастралната карта и кадастралните регистри съгласно скица – проект № 15-266208/17.03.2020г., състоящо се в промяна в границите на поземлен имот с идентификатор 68134.1891.176 с поземлени имоти с идентификатори 68134.1891.1091, 68134.1891.1090 и 68134.1891.180, 68134.1891.176 в съответствие с границите на УПИ Х.-176, кв. 20 по действащия регулационен план на местност „Ц. Б. III“, одобрен с решение № 89 по протокол № 23/19.03.2001 г. на Столичния общински съвет.

ОСЪЖДА С. Н. Б., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Агенцията по геодезия, картография и кадастър сумата 900 (деветстотин) лева – разноски по делото.

ОСЪЖДА С. Н. Б., с ЕГН [ЕГН], да заплати на [фирма], с ЕИК[ЕИК], сумата 900 (деветстотин) лева – разноски по делото.

ОСЪЖДА С. Н. Б., с ЕГН [ЕГН], да заплати на В. М.-Х. М., с ЕГН [ЕГН], Х. М. Х. М., с ЕГН [ЕГН], и Е. В. М., с ЕГН [ЕГН], общо сумата 500 (петстотин) лева – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: